

HET BONTVRIJE LEVEN VAN CAROLINE PLUYM

Want naast freelance producer is zij fashion campaigner bij Bont voor Dieren.

— **7.20 UUR** De wekker gaat. Patrick en ik draaien ons nog even om. — **7.30 UUR** Onder de douche vraag ik me af wat ik vandaag ga doen en daarna wat ik zal aantrekken. Ik houd erg van mode, maar ook van dieren. Gelukkig kan dat tegenwoordig goed samengaan. Het wordt steeds gemakkelijker om mooie kleren te vinden die verantwoord zijn gemaakt, met liefde voor mens en dier. Ik ben heus niet heilig; natuurlijk schiet er bij mij ook weleens een verkeerd truitje doorheen, maar ik probeer een goede balans te vinden. Vandaag wordt het een Kings of Indigo-jeans en een bloesje van Wunderwerk, dat ik heb gekocht bij de Geitenwollenwinkel in Amsterdam, een van de ondertekenaars van onze bontvrijlijst. Daarna breng ik snel wat make-up aan. Zowel privé als in mijn werk als visagist gebruik ik alleen duurzame, natuurlijke cosmetica, bijvoorbeeld van Dr. Hauschka of lavera. — **8.00 UUR** Ik haal Eli (2) uit bed. Als ik hem niet wakker maak, slaapt hij gerust tot half negen door. Terwijl ik zijn luier verschoon,

'Ik ben heus niet heilig; ik draag ook weleens een 'verkeerd' truitje'

vraag ik me af waarom ik vandaag zo nodig een wit bloesje aan moest trekken... — **8.15 UUR** Eli krijgt beneden een boterham met pindakaas en een banaan; voor mezelf maak ik havermout met blauwe bessen en een beetje kaneel. En koffie met sojamelk, om echt wakker te worden. — **8.50 UUR** Vandaag brengt ik Eli naar de opvang. Zijn leidster zegt dat hij vandaag yogales krijgt. Wat een grap! Dan heeft in ieder geval één van ons vandaag aan yoga gedaan. Ik probeer zelf twee à drie keer per week een les

te volgen, maar vanavond lukt het niet. — **9.15 UUR** Ik fiets naar het Jan des Bouvrie College, een ROC-opleiding gericht op mode en interieur, waar ik een gastles ga geven. Naast het bedenken en produceren van spraakmakende campagnes bestaat mijn werk bij Bont voor Dieren uit voorlichting geven over de bontindustrie met als doel bedrijven en consumenten ervan te overtuigen om voor bontvrij te kiezen. Een jaar of acht geleden zag ik een enorme comeback van bont, in de vorm van bontkragen. Hoe kon dat, met al dat leed dat de bontindustrie veroorzaakt? Ik besloot om me in mijn vrije tijd te gaan inzetten voor Bont voor Dieren. Na een jaar werd die vrijwilligersfunctie omgezet in een freelance dienstverband voor minstens een dag per week. Het is een verrijking van mijn leven. — **9.30 UUR** De klas van vandaag bestaat uit 20 leerlingen, veel kinderen die bont dragen. Ze hebben een houding van: kom jij mij nu vertellen dat dit niet oké is? Op een basisschool kun je nog aankomen met 'zielige dieren', hier voelen ze zich snel in hun trots aangetast. Ik probeer het dus vooral niet op de man te spelen en me bij de feiten te houden. Zoals altijd maakt het filmpje waarin ontwerpers, acteurs en presentatoren vertellen dat zij bont hebben afgezworen de meeste indruk. Er zijn heus genoeg mooie alternatieven. Zelfs

KEER PER WEEK YOGA

Karl Lagerfeld heeft ooit gezegd: *'You can not fake chic, but you can look chic in fake fur.'* Ik rond de les af met de vraag: 'Nu je al deze informatie hebt, zou je dan nog bont aanschaffen?' Niemand steekt zijn vinger op. Je merkt aan alles: *education is key.* — **11 UUR** Gauw door naar kantoor. Eerst mijn mail checken... People's Avenue, een nieuw Amsterdams duurzaam merk, laat weten de Bontvrijverklaring te willen ondertekenen! Ik word blij van zulke berichten, ze zijn een mooi statement en een goed voorbeeld voor anderen. Ik zet het, in overleg, meteen op onze social media. — **12.30 UUR** Voor de lunch maken mijn collega's en ik een grote salade met wat er maar in huis is: tomaten, komkommer, paprika, spinazie, walnoten en avocado. We vormen een klein team, maar ik ben er trots op hoeveel we samen met onze enthousiaste achterban weten te bereiken. We zijn er nog niet, maar ik vind het hoopgevend dat zelfs merken als Armani en Hugo Boss voor een bontvrij beleid kiezen en dat er in Nederland geen warehouse meer is dat bont verkoopt. — **13.30 UUR** Ik bereid een Skype-meeting met twaalf leden van de Fur Free Alliance voor, een internationale coalitie van dierenwelzijnsorganisaties tegen bont. Zij zijn enthousiast over de eerste Bontvrije Europese Winkelstraat die wij vorig jaar hebben gepresenteerd – de Hartenstraat in Amsterdam – en willen graag dat ik tips en tricks met hen deel, zodat ze zo iets ook in hun land kunnen realiseren. — **14.00 UUR** De meeting gaat goed. Ik vertel dat we de actie positief ten opzichte van de winkeliers hebben neergezet. Uitgangspunt was dat het geweldig was dat zij geen bont meer verkochten en dat wij dat met onze actie wilden belonen. Zo'n positieve insteek is voor ons belangrijk. — **15.00 UUR** Campagne-overleg met twee collega's. Het komende winterseizoen willen we een grote posteractie starten om mensen bewust te maken van het leed achter hun bontkraag. De

vraag is alleen: hoe gaan we dat betalen? We zijn voor onze inkomsten afhankelijk van particuliere giften. Er zullen nog wat fondsen moeten worden geworven... — **17.00 UUR** Terwijl ik onze ideeën aan het uitwerken ben, gaat de bel. Een elfjarig meisje dat op school een sponsorloop voor ons wil houden komt wat flyers ophalen. Geweldig! Van dit soort initiatieven moeten we het ook hebben. — **18.00 UUR** Na een half uurtje fietsen ben ik thuis. Patrick heeft Eli al opgehaald, die rent vrolijk rond. We eten de restjes van de lasagne die ik gisteren heb gemaakt, met 'spekjes' van de Vegetarische Slager, en een lekkere salade erbij. Mijn vriendin Amadea komt eten om haar

'Merken als Armani en Hugo Boss kiezen nu ook voor bontvrij'

nieuwe baan bij een ngo te vieren. Ik vind het bijzonder dat veel van mijn vrienden net als ik het geluk zoeken door ook op werkgebied naar hun hart te luisteren. Als producer en stylist werk ik vaak commercieel, maar ik probeer ook mijn diensten aan te bieden aan bedrijven waarin ik geloof. — **19.30 UUR** Patrick legt Eli in bed, zodat wij nog kunnen blijven doorkletsen. — **21.00 UUR** Voordat Amadea op de tram naar huis stapt, drinken we nog een margarita bij Hotel The Tire Station om de hoek; we hebben tenslotte iets te vieren! Eentje maar, want morgen moeten we allebei werken. We praten over onze toekomstplannen. Ik zou graag een mooie ruimte willen hebben waar ik workshops en (pers)events kan organiseren voor duurzame bedrijven, en waar ik de mensen en de merken die ik hoog heb zitten bij elkaar kan brengen. — **23.00 UUR** Met Patrick neem ik in bed nog even de dag door, want daar is het in alle drukte niet van gekomen. — **23.30 UUR** Ik check het laatste nieuws op mijn telefoon en val in slaap. ●

KOFFIE MET SOJAMELK

Caroline opent samen met Georgina Verbaan de Bontvrije Winkelstaat in Amsterdam